

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2017. április 30.

A hét szentjei: SZENT FÜLÖP ÉS JAKAB APOSTOLOK
Fülöp és Jakab, a két apostol, akik szavaikkal és életükkel tanúsították Jézus feltámadását, az Atya szeretetét.

Fülöp Betszaidában született. Eredetileg Keresztelő Szent János tanítványa volt. Az első között hívta meg őt Jézus apostollá. Az apostolok felsorolásában mindig az ötödik helyen említi őt a Szentírás. Vértanúhalált szenvedett: Hieropoliszban keresztre feszítették. - Jakab az Úr unokatestvére, Alfeus fia. Ő az egyik szentírási úgynevezett "katolikus levél" szerzője. Jeruzsálem első püspöke, aki az apostoli zsinaton a pogányságból megtért keresztények érdekeit képviselte. Kemény életet élt, és sok zsidót térített a hitre. 62-ben szenvedett vértanúságot.

MENTSÜK MEG A FÖLDET! – Április 22.

1970 óta, április 22-én, a Föld napja alkalmából különféle eseményeket rendeznek világszerte, melyekkel felhívják a figyelmet a Föld természeti környezetének megóvására. Ezen alkalomból közös programra gyűltek össze a 432. Pázmány Péter cserkészcsapat tagjai azért, hogy egy-egy aprósággal is, de tegyenek a környezetünkért. A délelőtti folyamán két csoportban, versenyezve gyűjtöttünk össze több, mint négy zsák szemetet a 8. kerület közterületéről, melyeket a Dankó utcai hulladékudvarba szállítottunk le. Rendkívül lényeges szempont környezetvédelemben, hogy a keletkező szemet minél jelentősebb része újrahasznosításra kerüljön. Azért, hogy ez a folyamat a plébánián is elindulhasson, az ebéd után a barkácsolás és a kézügyesség volt a főszerep. Ennek eredményeként a megújult plébánián található cserkésztthonunkba a kisebbek által dekorált szelektív hulladékgyűjtőket helyeztünk el. Mindeközben a nagyobbak szerszámokat ragadtak és egy komposztáló ládat készítettek, ahova a plébánián keletkező komposztálható hulladékot dobhatjuk, amiből az idő múlásával tökéletes humusz vagy virágföld keletkezik.

Schreiner Dénes

Bérmálkozóink: CSAPODI BORBÁLA

22 éves vagyok, záróvizsga előtt álló élelmiszermérnök hallgató a Szent István Egyetemen. Szerencsés helyzetben vagyok, mert hatalmas családba születtem, rengeteg unokatestvérrel, nagynénivel, nagybácsival. Öt eleven öcsémnek köszönhetően kemény kiképzést kaptam az életre.

A hit fontos szerepet kapott a neveltetésben, nem csak otthon, hanem óvodában és általánosban is, ezen kívül jártam hittanra, tíz éves koromtól meg cserkészetre is, hogy a jó társaság mindig meg legyen. Családomban a hit mellett a tanulmányokra, a művészetekre és a természet szeretetére fektetjük a hangsúlyt generációk óta. Elég sokáig nem tudtam dönteni a művészetek és a természettudományok között, végül aztán mérnöknek mentem. Most a BME biomérnök mesterképzését vettem célba, és készülök a felvételre nagy lelkesedéssel.

A világon a legjobban énekelni szeretek, mindig és mindenhol. De szeretek sok minden mást is, például kirándulni, mikroorganizmusokat tenyészteni, gyerekeknek matekot tanítani, sajtot készíteni, futni, táncolni, biciklizni.

Azt, hogy Isten szeret, kicsi korom óta érzem, hiszen annyi mindent kaptam tőle. Megtapasztalom a jelenlétét a Balatonra néző kilátásban, szabad ég alatt alvásban, lábaimat folyóba lógatásban, tábornút körül éneklésben, a családom vagy a barátaim körében, szóval elég gyakran. Akkor döntöttem el, hogy szeretnék bérmálkozni, amikor ráébredtem, hogy tényleg csak bíznom kell Benne, és meghallgatja az imáimat, ráadásul mindent úgy alakít, hogy sokkal jobb lesz, mint amit előtte tudtam képzelni. Éppen ezért választottam a bérmálkózáshoz

mottómul a következő részletet Máté evangéliumából: ²³Bárkába szállt, s tanítványai követték. ²⁴Egyszerre csak nagy vihar támadt a tavon, úgyhogy a hullámok elborították a bárkát. Ő azonban aludt. ²⁵Odamentek hozzá, fölkeltek és kérték: „Uram, ments meg minket, elveszünk!” ²⁶Jézus ezt mondta nekik: „Mit féltek, kishitűek?” Aztán fölkel, parancsolt a szélvésznek és a víznek, s nagy nyugalom támadt.

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2017 ÁPRILISÁBAN (III.)

Sohase fukarkodjunk a szeretetet kifejező gesztusokkal, éljünk velük nagylelkűen, gazdagon. A családban használjunk gyakran három szót: kérem, köszönöm, bocsáss meg. Ha egy családban nem erőszakosak, és kérnek akkor is, ha úgy gondolják, hogy az, amit kérnek, nekik jár; ha egy családban nem önzők és bármit kapnak, azt őszintén megköszönik, és ha egy családban valaki észreveszi, hogy rosszat tett, és ki tudja mondani: bocsáss meg, akkor abban a családban békesség van és öröm. Ne legyünk fukarak e szavak használatában, nagylelkűen ismétlegessük őket napról napra, mert a családokban beálló csöndek megterhelik a férj és feleség, a szülők és gyermekek, valamint a testvérek kapcsolatát. A kellő pillanatban kimondott megfelelő szavak azonban naponta oltalmazzák és táplálják a szeretetet.

Hogyan őrizhető meg, növelhető a családból kirepült gyerekek és szüleik közötti szeretet? Mondhatják-e a szülők, hogy ők már mindent megtettek a gyermekükért, most már a gyermekek van a sor; vagy mondhatják-e a gyerekek, hogy nekik már a saját családjukkal kell törődniük, elegendő, ha szüleiknek hálásak?

Aquinói Szent Tamás mondta: „A szeretet növekedésének természetéből fakadóan nincs határa, mert részesedés a végtelen szeretetből, aki a Szentlélek.” Szent Pál is határozottan buzdít:

„Titeket meg gyarapítson és gazdagítson az Úr szeretetben egymás és mindenki iránt, mint ahogy mi is szeretünk titeket!” (1Tessz 3,12) A házassági szeretet elsősorban nem azzal őrizhető meg, hogy kötelességszerűen beszélünk a felbonthatatlanságról, vagy hogy az Egyház tanítását ismételtetjük, hanem azzal, hogy a kegyelem ösztönzésére bekövetkező folyamatos növekedés által megerősítjük a szeretetet. Ha a szeretet nem növekszik, veszélybe sodródik. Csak úgy növelhetjük, ha a szeretet még több tetteivel, a gyöngéd érzelem gyakoribb, intenzívebb, nagylelkűbb, gyengédebb, vidámabb tetteivel válaszolunk az isteni kegyelemre. A megtévesztő fogyasztói reklámok tökéletes családjai nem léteznek. Ezekben a családokban nem múlnak az évek, nincsenek betegségek, fájdalmak, halál. A reklám olyan illúziót állít elénk, amelynek semmi köze ahhoz a valósághoz, amellyel a családapák és családanyák naponta szembesülnek. Egészséges realizmussal fogadjuk el a korlátokat, a kihívásokat és tökéletlenségeket. Kövessük a közös növekedésre szóló meghívást, érleljük a szeretetet és ápoljuk az egység szilárdságát!

Milyen lehetőségeket láttok a családi élet mindennapjaiban a szeretet növelésére és megerősítésére? Mi különbözteti meg mézes-mázosságot az őszinte gyengédségtől?

A téli csúszós utcán elesett a lány édesanyja és kórházba került. A lány és bátyja mindent megtettek, amit tehettek édesanyjukért, látogatták, segítettek az ügyintézésben. A körülmények azonban kevés lehetőséget adtak a beszélgetésre, csak a tények és teendők tárgyilagos megbeszélésére volt lehetőség. A lány hirtelen szembesült azzal, hogy most, ha akarja, sem tudja „magánügyeit” édesanyjával megosztani, tanácsát kikérni, pedig baráti és rokonai kapcsolatai egyre lazábbá, formálisabbá váltak, kezdte magát nagyon egyedül érezni. Legnagyobb meglepetésére azonban anyja a kórházból való hazatérése előtt váratlanul így szólt: „No, majd ha otthon leszek, eljössz, és végre megint egy jót beszélgetünk”. Az anyák

ugyanis értik gyermekeik metakommunikációját, gesztusait és ki sem mondott szavait, mert a szívükkel is látnak és hallanak, nem csak a szemükkel és a fülükkel.

Bíró László, az MKPK családreferens püspöke